

3. Može li nositelj svjedodžbe o dodatnoj zaštiti koju mu je izdala Savezna Republika Njemačka (SRNJ), pozivajući se na odredbe posebnog mehanizma, spriječiti uvoz u SRNJ proizvoda iz država pristupnica Češke Republike, Estonije, Latvije, Litve, Mađarske, Poljske, Slovenije, Slovačke, Bugarske, Rumunjske i Hrvatske, kada do uvoza tih proizvoda dolazi nakon proteka roka utvrđenog prvotnom odlukom kojom se dodjeljuje svjedodžba o dodatnoj zaštiti, ali prije proteka produljenog roka od šest mjeseci koji mu je dodijeljen na temelju Uredbe (EZ) br. 1901/2006 o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 ⁽¹⁾?
4. Bi li odgovor na treće pitanje bio drugačiji u slučaju Hrvatske, zbog činjenice da je posebni mehanizam na temelju pristupa Hrvatske 2013. godine stupio na snagu tek nakon stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 1901/2006 o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 26. siječnja 2007. – za razliku od ostalih država članica Češke Republike, Estonije, Latvije, Litve, Mađarske, Poljske, Slovenije, Slovačke, Bugarske i Rumunjske koje su pristupile prije 26. siječnja 2007.?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1901/2006 od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004; SL L 378, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 164., str. 111.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2016. uputio Verwaltungsgericht Köln (Njemačka) –
Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.
protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-683/16)

(2017/C 104/45)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da su mu protivne mjere države članice za vode koje su pod njezinim suverenitetom ili jurisdikcijom, nužne da se zadovolje njezine obveze u skladu s člankom 6. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽²⁾, koje imaju učinke na ribarska plovila drugih država članica i koje u potpunosti zabranjuju, u mreži Natura 2000, gospodarski ribolov uz pomoć ribolovnih alata i mreža („jednostruke mreže stajačice i zaplećuće mreže“)?

Osobito:

- a.) Treba li članak 11. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ tumačiti na način da pojam „mjere očuvanja“ uključuju zabranu ribolovnih tehnika navedenih u prvom pitanju?

- b.) Treba li članak 11. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ tumačiti na način da pojam „ribarska plovila drugih država članica” također podrazumijeva ribarska plovila druge države članice koja plove pod zastavom Savezne Republike Njemačke?
- c.) Treba li članak 11. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ tumačiti na način da pojam „ispunjavaju ciljeve relevantnog zakonodavstva Unije” također obuhvaća mjere koje je usvojila država članica koje samo potiču ispunjavanje ciljeva pojašnjanih u navedenom zakonodavstvu Unije?
2. Treba li članak 11. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ tumačiti na način da su mu protivne mjere države članice za vode koje su pod njezinim suverenitetom ili jurisdikcijom, nužne da se zadovolje njezine obveze u skladu s Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu ⁽³⁾?
3. Ako je odgovor na jedno ili oba prethodna pitanja negativan: protivi li se usvajanje spomenutih mjera od strane države članice isključivoj nadležnosti Europske unije u području očuvanja morskih bioloških resursa u okviru zajedničke ribarstvene politike iz članka 3. stavka 1. točke (d) Ugovora o funkcioniranju Europske unije?

⁽¹⁾ SL L 354, str. 22.

⁽²⁾ SL L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

⁽³⁾ SL L 143, str. 56. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 26., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV protiv Tetsujia Shimizua**

(Predmet C-684/16)

(2017/C 104/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Tuženik: Tetsuji Shimizu

Prethodna pitanja

1. Je li članku 7. stavku 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (Direktiva 2003/88/EZ) ⁽¹⁾ ili članku 31. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (CFR) suprotan nacionalni propis kao što je to članak 7. Bundesurlaubsgesetz (BUrlG) koji predviđa kao jedan od načina ostvarenja prava na godišnji odmor obvezu za radnika da zatraži odmor na način da izrazi svoje želje kada bi taj odmor koristio kako svoje pravo na odmor ne bi izgubio bez naknade na kraju referentnog razdoblja i koji ne obvezuje poslodavca da jednostrano i na obvezujuć način za radnika odredi datum odmora tijekom referentnog razdoblja?